

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2023 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie P. G. skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o
przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i innych,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego
w Lublinie z dnia 16 listopada 2022 r., sygn. akt II AKa 130/21, utrzymującego w
mocy wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 9 grudnia 2020 r., sygn. akt IV K
456/17,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzucił
rażące naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na treść
orzeczenia i wniósł o wstrzymanie jego wykonania. Na uzasadnienie tego wniosku
podniósł, że skazany aktualnie korzysta z odroczenia wykonania kary pozbawienia
wolności z uwagi na trudną sytuację rodzinną. P. G. zajmuje się swoim synem -
dzieckiem specjalnej troski i jest jedynym żywicielem rodziny. W przekonaniu
obrońcy przesłanki te przemawiają za uwzględnieniem wniosku o wstrzymanie
wykonania kary do czasu rozstrzygnięcia kasacji.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności trzeba zauważyć, że instytucja wstrzymania wykonania
wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej
zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta

aktualizuje się dopiero wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Mimo wszystko w niniejszej sprawie nie wykazano, że skazany rzeczywiście mógłby ponieść takie poważne, nieodwracalne następstwa. Samo osadzenie w zakładzie karnym celem wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie może być uznane za powodujące automatycznie tego rodzaju następstwa. Trzeba podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Nawet możliwość uwzględnienia podniesionych w kasacji zarzutów nie musi automatycznie prowadzić do wstrzymania wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał w swoim orzecznictwie, że ciężka sytuacja rodzinna – której w niniejszym przypadku nie neguje – w pierwszym rzędzie winna być przedmiotem ubiegania się o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności, a w przypadku osadzenia w zakładzie karnym - o przerwę w jej odbywaniu. Skoro skazany korzysta z instytucji odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności, nie ma potrzeby uruchamiania nadzwyczajnej instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

HK

[f.n]